

Ewa Dobrzyńska-Lankosz

Hieronim Sieński

Biblioteka Główna AGH

Dyrektor BG AGH w latach 1998–2018

fot. J. Rzepczyński

Ewa Dobrzyńska-Lankosz

Ewa Dobrzyńska-Lankosz urodziła się 7 lipca 1951 roku we Wrocławiu. W 1969 roku ukończyła Liceum Ogólnokształcące nr 1 im. Stefana Żeromskiego w Bytomiu. W latach 1970–1974 studiowała filologię rosyjską na Uniwersytecie Wrocławskim. Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę w Szkole Podstawowej w Węgrzcach Wielkich pod Krakowem. Po kilku latach pracy nauczycielskiej postanowiła zmienić profesję i związać się z bibliotekarstwem.

1 października 1978 roku podjęła pracę młodszego bibliotekarza w Oddziale Klasyfikacji Rzeczowej Biblioteki Głównej AGH. Następnie w latach 1979–1988 pracowała w Oddziale Udostępniania Zbiorów i w latach 1988–1990 w Oddziale Opracowania Alfabetycznego. W 1986 roku ukończyła studia podyplomowe z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej na Uniwersytecie Jagiellońskim, a w 1987 roku uzyskała kwalifikacje bibliotekarza dyplomowanego. Efektem tej działalności jest publikacja „Z zagadnień bibliotekoznawstwa i informacji naukowej w szkole wyższej” wydana przez Wydawnictwa AGH w 1990 roku. W latach 1990–1996 była kierownikiem Samodzielnej Sekcji Komputeryzacji. Równocześnie w latach 1993–1998 była pełnomocnikiem rektora AGH ds. komputeryzacji BG. W latach 1996–1998 pełniła funkcję zastępcy dyrektora BG. Kolejny etap jej pracy zawodowej to objęcie 1 października 1998 roku stanowiska dyrektora Biblioteki Głównej AGH. Od początku swojej pracy interesowała się nowoczesnymi technologiami w działalności bibliotecznej. W problematykę tę wdrażała się nie tylko w macierzystej bibliotece, ale również poprzez udział w pracach wielu zespołów tematycznych oraz działaniach inicjowanych przez Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich (SBP). Od 1994 roku brała udział w pracach ogólnopolskich zespołów roboczych, między innymi Ogólnopolskiego Zespołu Koordynacyjnego ds. Wdrażania VTLs, którego w latach 1997–2001 była przewodniczącą. Od 1998 roku uczestniczyła w pracach Ogólnopolskiego Zespołu Koordynacyjnego ds. Narodowego Katalogu Centralnego. Tutaj trzeba podkreślić, że nazwa Narodowy Uniwersalny Katalog Centralny NUKAT została zaproponowana przez Ewę Dobrzyńską-Lankosz i zaakceptowana 22 lipca 1998 roku przez wyżej wymieniony zespół koordynacyjny. Od 1998 była członkiem Konferencji Dyrektorów Bibliotek Szkół Wyższych, gdzie w latach 2000–2003 była sekretarzem Rady

Wykonawczej, a następnie w latach 2003–2013 – przewodniczącą. W wyniku ogłoszonego przez Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa w 2002 roku konkursu została dyrektorem Krakowskiego Zespołu Bibliotecznego, grupującego biblioteki naukowe szkół wyższych oraz PAU/ PAN. Funkcję tę pełniła do 2018 roku. Od 2004 roku do przejścia na emeryturę uczestniczyła w pracach Zespołu ds. Standardów dla Bibliotek Naukowych, który do dziś realizuje projekt „Analiza funkcjonowania bibliotek naukowych w Polsce”. Równocześnie w latach 2006–2009 była członkiem Zespołu ds. Digitalizacji przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a w latach 2007–2018 – Rady Naukowej Biblioteki Naukowej PAU i PAN. W latach 2011–2012 była koordynatorem ogólnopolskiego Zespołu ds. Multiwyszukiwarek oraz w latach 2011–2013 członkiem Zespołu ds. Parametryzacji Jednostek (2011–2013), równocześnie w latach 2012–2013 pracowała w Zespole ds. Opracowania Ramowych Wymagań Kwalifikacyjnych dla Bibliotekarzy Dyplomowanych i Pracowników Informacji Naukowej i Dokumentacji. W latach 2012–2018 była członkiem Kapituły konkursu „Bibliotekarz Roku Województwa Małopolskiego”, organizowanego przez SBP. Mimo udziału w pracach wielu ogólnopolskich i krakowskich gremiów, dbających o modernizację technologiczną polskich bibliotek naukowych, przede wszystkim skupiała się na działalności w macierzystej instytucji. Krokiem milowym w tym kierunku było wdrożenie zintegrowanego systemu bibliotecznego amerykańskiej firmy VTLs Inc. – w pierwszym etapie modułu katalogowania zbiorów (od 1993 roku), a następnie kolejnych modułów. Będąc dyrektorem biblioteki szczególnie zaangażowała się w prace związane z jej remontem oraz rozbudową. Kilka lat trwały starania o wpisanie rozbudowy do planów inwestycyjnych uczelni, co wiązało się także z pozyskaniem odpowiednich środków finansowych. Ostatecznie w 2010 roku rozpoczęto modernizację południowej, a w następnych latach, wschodniej i zachodniej elewacji. Podjęto też decyzję o dobudowaniu, na następnym etapie, od strony północnej, segmentu o szerokości około 7 m i remoncie kapitalnym starej części biblioteki, by zwiększyć powierzchnię magazynową, ale też przystosować budynek do przepisów przeciwpożarowych i potrzeb osób niepełnosprawnych. Prowadzenie tak szeroko

zakrojonej inwestycji stanowiło najlepszą okazję, by od nowa zagospodarować przestrzeń biblioteczną, czyniąc ją jeszcze bardziej przyjazną czytelnikowi, a także usprawnić pracę bibliotekarzy. W wyniku rozbudowy i modernizacji biblioteka zyskała dodatkowe 1169 m². Obecna powierzchnia to 6 194,50 m², z czego dla biblioteki – 6 114 m² (około 80 m² przeznaczono na rozdzielnię elektryczną średniego napięcia).

Od lutego 2014 roku biblioteka działa już w pełnym zakresie. Dzięki zmianom organizacyjnym i funkcjonalnym, sprzężonym z odpowiednio zaprojektowanym wnętrzem, w dużym stopniu bibliotekę dostosowano do współczesnych wymagań cywilizacyjnych. Jest ona zdecydowanie bliższa wizji biblioteki idealnej Umberto Eco. Owe zmiany, dokonane w zakresie korzystania z usług biblioteki, jej zasobów drukowanych i elektronicznych dzięki nowoczesnie zagospodarowanej przestrzeni, która zachęca nie tylko do nauki, ale i chwili wypoczynku, korzystnie wpłynęły na jej postrzeganie i wizerunek. Podniósł jej rangę.

Ewa Dobrzyńska-Lankosz również aktywnie wspierała wszelkie przedsięwzięcia wykraczające poza utarty schemat działalności bibliotecznego. Tradycją biblioteki jest organizowanie wystaw. W trakcie jej kadencji zorganizowano 58 wystaw. W wielu wypadkach były to ekspozycje przedstawiające najistotniejsze fakty w rozwoju nauki, historii, wybitnych naukowców, działalność akademii i biblioteki oraz promujące szeroko rozumianą działalność artystyczną.

W 2010 roku zainicjowany został cykl spotkań i prelekcji noszący tytuł „Biblioteka Główna zaprasza...”. W ramach tego cyklu odbywały się tematycznie spotkania oferujące ogromną różnorodność wrażeń, między innymi dotyczyły rozwoju nauki, historii, techniki, wypraw naukowych i turystycznych, tradycji, estetyki i sportu. Do 2018 roku odbyły się 42 prelekcje. Miło jest dodać, że E. Lankosz dwukrotnie prezentowała swoje pasje. W prelekcjach „Psy – rasy, hodowle” i „Jak zostałem psem pracującym – czyli o użyteczności naszych czworonożnych przyjaciół” dała się poznać jako miłośniczka zwierząt i hodowca psów rasowych. Ponadto od 2013 roku organizowane są kiermasze charytatywne, których najważniejszym celem jest zbiórka pieniędzy dla potrzebujących wsparcia osób ze środowiska AGH.

Ewa Lankosz jest autorką około 70 publikacji, głównie w czasopiśmie bibliotekarskich i materiałach konferencyjnych. Publikuje też w czasopiśmie pozazawodowych: „Braci Łowickiej” i „Myśliwcu Krakowskim”, gdzie jest członkiem redakcji. Aktywnie działa w Okręgowej Komisji Kynologicznej przy Zarządzie Okręgowym Polskiego Związku Łowieckiego.

foto. arch. autora

W uznaniu zasług i dokonań otrzymała wiele nagród i wyróżnień, między innymi: Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, wielokrotnie Nagrodę Rektora AGH oraz Medal Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich „W dowód uznania”, nadawany osobom, instytucjom i organizacjom za dokonania i zasługi istotne dla rozwoju polskiego bibliotekarstwa, czytelnictwa oraz informacji naukowej, na które składają się działania organizacyjne, modernizacyjne, dydaktyczne, badawcze, wydawnicze i popularyzatorskie zarówno w skali krajowej jak i lokalnej.

30 września 2018 roku przeszła na emeryturę. Nie odcięła się od biblioteki, nadal ją odwiedza i jest częstym gościem na wszelkich bibliotecznych uroczystościach.

Wernisaż wystawy „Biblioteki XXI wieku”. Na fot. od prawej: Ewa Dobrzyńska-Lankosz – Dyrektor BG AGH, prof. Tomasz Szmuc – Prorektor ds. Nauki i prof. Antoni Tajduś – Rektor AGH

Źródła:

- Dobrzyńska-Lankosz E.: Biblioteka Główna – nowa odsłona. Biuletyn AGH 2014, nr 75, s. 6–8
- Dobrzyńska-Lankosz E.: Jak do tego doszło? : geneza katalogu NUKAT. Przegląd Biblioteczny 2004, z. 3/4, s. 111–119
- Dobrzyńska-Lankosz E.: Per aspera ad astra, czyli o rozbudowie i modernizacji Biblioteki Głównej Akademii Górniczo-Hutniczej. Bibliotekarz 2014, nr 11, s. 21–25
- Dobrzyńska-Lankosz E.: Rozbudowa i modernizacja Biblioteki Głównej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie – logistyczny majstersztyk. Forum Bibliotek Medycznych 2014, nr 1, s. 269–285
- Dobrzyńska-Lankosz Ewa. *Who is who w Polsce* : leksykon biograficzny z ok.

- 13.750 nowymi wprowadzeniami, z około 4.550 zmianami i z około 24.800 wymienionymi nazwiskami znanych polskich osobistości, częściowo ze zdjęciami. [Cz. 1, A-Mal] / założone przez Ralpa Hübnera. Wyd. 3 uzup. Zug : Who is Who, Verlag für Personencyklopädien, 2004, s. 746
- Dudziak-Kowalska M., Janczak B., Krawczyk J.: *Nie tylko bibliotekarze...: pracownicy bibliotek Akademii Górniczo-Hutniczej w stuleciu uczelni*. Kraków 2019, s. 46–47, [foto]
- Krawczyk J., Janczak B., Dudziak-Kowalska M.: *Bibliotekarze w dziewięćdziesięciolecie Akademii Górniczo-Hutniczej*. Kraków 2009, s. 49–50, 111–116, [foto]